

οιη δε λιαροισιν εφ υδασι Παρθενιοιο,
 ης και Αμνισιοιο λοεσσαμενη ποταμιοιο
 χρυσειοις Αητωις εφ αρμασιν εστηρια
 ωκειαις κεμαδεσσι διεξελασησι κολωνας,
 τηλοθεν αντιωσα πολυκνισου εκατομδης·
 τη δ αμα νυμφαι επονται αμορβαδες, αι μεν επ
 αυτης

αγρομεναι πηγης Αμνισιδος, αν δε δη αλλαι
 αλσα και σκοπιας πολυτιδακας· αμφι δε θηρες
 κνυζηθιμφ σαιγουσιν υποτρομεοντες ιουσαν·
 ως αιγ εσσευοντο δι αστεος· αμφι δε λαοι
 εικον, αλευαμενοι βασιληιδος ομματα κουρης.

Ψαλμος 55

2 Ελεησον με, ο Θεος, οτι κατεπατησε με ανθρωπος, ολην την ημεραν πολεμων
 εθλιψε με. 3 κατεπατησαν με οι εχθροι μου ολην την ημεραν, οτι πολλοι οι πο-
 λεμουντες με απο υφους. 4 ημερας ου φοβηθησομαι, εγω δε ελπιω επι σε. 5
 εν τη Θεω επαινεσω τους λογους μου, επι τη Θεω ηλπισα, ου φοβηθησομαι τι
 ποιησει μοι σαρξ. 6 ολην την ημεραν τους λογους μου εβδελυσσοντο, κατ εμου
 παντες οι διαλογισμοι αυτων εις κακον. 7 παροικησουσι και κατακρυψουσιν· αυ-
 τοι την πτερναν μου φυλαξουσι, καθαπερ υπερμεινα τη φυχη μου. 8 υπερ του μη-
 θενος σωσεις αυτους, εν οργη λαους καταξεις, ο Θεος. 9 την ζωην μου εξηγγει-
 λα σοι, εθου τα δακρυα μου ενωπιον σου ως και εν τη επαγγελια σου. 10 επι-
 στρεψουσιν οι εχθροι μου εις τα οπισω, εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε· ιδου ε-
 γνων οτι Θεος μου ει συ. 11 επι τη Θεω αινεσω ρημα, επι τη Κυριω αινεσω
 λογον. 12 επι τη Θεω ηλπισα, ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος. 13
 εν εμοι, ο Θεος ευχαι, ας αποδωσω αινεσεως σου, 14 οτι ερρωσω την φυχην μου
 εκ θανατου και τους ποδας μου εξ ολισθηματος· ευαρεστησω ενωπιον Κυριου, εν
 φωτι ζωντων.

Ψαλμος 56

2 Ελεησον με, ο Θεος, ελεησον με, οτι επι σοι πεποιθεν η ψυχη μου και εν τη
 σκια των πτεριγων σου ελπιω.

Οκτωηχος

Μιαν τριυποστατον αρχην, τα Σεραφιμ αισιγητως δοξαζουσιν, αναρχον αιδιον, ποι-
 ητην απαντων, ακαταληπτου, ην και πασα γλωσσα, πιστως γεραιρει τοις φασμασιν.

Ανωθεν δεικνυς μοναδικον, θεαρχικαις εν τρισιν υποστασσει, κρατος Πατερ εφη-
 σας, τη ισουρηγφ Υιφ σου και τη Πνευματι· δευτε καταβαντες, αυτων τας γλωσ-
 σας συγχεωμεν.

Εκ σου γεννηθεις θεοπρεπως, αρρευστως Πατερ ελαμψε, φως εκ φωτος, Υιος απα-
 ραλλακτος, και Πνευμα θειον φως εκπεπορευται· και μιας Θεοτητος, αιγλην τρι-
 υποστατον, προσκνουμεν πιστως και δοξαζομεν.

Μονας η Τριας υπερφωως, αρρητως υπερ εννοιαν, ταις νοεραις ουσιαις δοξαζεται, ταις τρισαγιαις φωναις ασιγητον, εκδωσαις αινεσιν' αις συμφωνως υμνειται, και υμιν τρισυποστατος Κυριος.

Οδηγησον ημας εν οδω μετανοιας, εκκλινοντας αι, προς κακων ανοδιας, και τον υπεραγαθον, παροργιζοντας Κυριον, απειρογαμε ευλογημενη Μαρια, καταφυγιον απεγνωσμενων ανθρωπων, Θεου ενδαιτημα.

Βιτσεντζος Κορναρος, Ερωτοκριτος 1789—99

Ωσαν αθος και λουλουδο, ποχει ομορφια και καλλη, και ειπαι στον καμπο δροσερο με μυρωδια μεγαλη, και ερθι τ αλετρι αλυπητα θαθια το ξεριζωσει, φυγει ζιμιο και μαραθει, και η ομορφια ντου λειωσει, χλωμαινει, αν ειπαι κοκκινο, και αν ειπαι ασπρο, μαυριζει, και μπλαβο αν ειπαι, λειωνεται ζιμιο και κιτρινιζει, χανει ομορφια και μυρωδια, καλλη και δροσεροτη, γερα ζιμιο και φυγεται και μπλιο δεν εχει νιοτη, ετσι ηταν και εις τον Αριστο, οταν η ψη του εγηκε, με διχωσ αιμα ασπρο, χλωμο, ψυμενο τον αφηκε.

Τακης Σινοπουλος

ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΜΕΡΑ

Μερα που το κακο μου χερι καιγεται και το ξερο χαμογελο το τρωει ο αερας.

με τετια του ουρανου γλυκαδα που ολα τα μερυ του ουρανου λαμπρευει.

Πισω απ την πετρα το νερο μια θυμιση κρυσταλλινη.

150

Και τους ωμους τους μεγαλους
'Αιγο γέρνωντας

Διονυσης Σολωμος

130

156

Ο! με τετια ησυχια μες την κυλαδα που τα παθου — — και τα γλυκενει,

Να: μολυδια, να: μπαρουτι,
Να: σπαθιων λαμποκοπου

ΟΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ενουμα Ελις ΙΙΙ 67—124

Ο Γκαγκα εφυγε, προχωρησε στο δρομο του.

Μπροστα στο Λαχιμου και στη Λαχαμου, τους θεουσ, τους πατερες του, εκανε υποταγη, φιλησε το εδαφος μπρος στα πελματα τους.